

DIDŽIOJI IR MAŽOJI SPAUDA

Dél milžiniškų tiražų, kasdieninių laidų ir populiarumo esame įpratę gyvenamųjų kraštų dienraščius vadinti didžiąja spauda. Savąją spaudą vadiname mažąja, greičiausiai dėl tų kiekybinių skirtumų. Tačiau žiūrint grynai iš lietuviškojo gyvenimo pusės, ta mūsų mažoji spauda iš karto padidėja, pralenkia ir tą didžiąją, nes savo turiniu mums artima, mūsų gyvenimą apžvelgianti, mūsų problemomis besirūpinanti, mums vieniems suprantama, ir tai ne tik kalbiniu atžvilgiu, bet svarbiausia — savo dvasia. Nuo tos spaudos nusigrezti, reikėtų nueiti nuo lietuviškojo kelio, pakeisti savo gyvenimą iš esmės, kas, kaip pavyzdžiai rodo, nėra jau taip lengva. Taigi, kol išieivija gyva, reikia jai ir savosios spaudos, kuri savo ruožtu ir pačią išieiviją stiprina. Bet tas, rodos, savaime suprantamas dalykas nėra jau taip paprastas. Išlaikyti savąją spaudą reikia labai daug sutelktinių pastangų. Reikia redaktorių, bendradarbių, skaitytojų ir lėšų. O iš kitos pusės ir tų lėšų daugiau atsiranda, kai spauda progresuoja, turinio atžvilgiu išlaiko tinkamą balansą, tampa visuotinesne, įdomesne, taipgi be rimtesnių priekaištų ir kalbos atžvilgiu.

Tačiau netolimos ateities pats svarbiausias bendrinis rūpestis bus pamainos klausimas: kas pakeis tą ar kitą redaktorių, kas suras naujų bendradarbių ir skaitytojų, kaip ir kiek spaudos darbuosna įsijungs čia užaugęs jaunimas? Tai klausimai, kuriems šiandien, rodos, nėra aiškesnių atsakymų. Bet jie vis dėlto neturėtų virsti tamsiais debesimis, uždengiančiais savo spaudos šviesą. Reikia nepamiršti, kad laisvėjimo prošvaistės plačiu mastu jau ima sklaidyti baisiųjų uždangų sienas. Su viltimi reikia laukti — kas bus toliau. Ir ne tik laukti. Spaudos darbuotojų uždavinys — savąją plunksna prisidėti, kad tose uždangų sienose plyšiai vis platėtų. Spaudos žmonėms negali nerūpėti politiniai vingiai ir posūkiai, nors ir kitose srityse reikia minčių, nuomonių ir nuolatinio budėjimo. Neužtenka būti stebėtojais ir informatoriais. Įvairių klausimų nagrinėjimas, diskusinės mintys ir bandymai problemas spręsti savosios spaudos puslapiuose turėtų tapti vis stiprėjančiu indėliu šakotame visos veiklos gyvenime. Skaitytojų pasisakymai, laiški redakcijoms ir aplamai atviresnės mintys kone visų yra mėgstamos ir skaitomos.

tuvių radijo tarnyba Vatikane; vedėjas kun. dr. Vytautas Kazlauskas, už jo stovi išredaktorius Saulius Kubilius ir Kazys Lozoraitis — vedėjo pavaduotojas. Stalo gale li redaktorė dr. Barbora Vileišytė.

Taipgi savosios spaudos tarpe turime ir atskiros atviro žodžio periodikos. Ir su tuo atvirumu iš tikrųjų yra viskas gerai, kol neprarandama lygsvaros. O ją išlaikyti ne kiekvienas gali arba nori. Natūralu, kad daugumas veikiančiųjų išieivių yra labai jautrūs savo pastangų atžvilgiu. Bet kokia šališkesnė jų kritika kelia abejonių ir dėl pačių rašinių tikslo. Todėl čia šalia atvirumo turėtų eiti ir atsargumas. Tai ne baimė, bet taktika, kuri reikalinga vienybės išlaikymui. Užgaulus, nors ir atviras žodis nepasitarnauja išieivijos veiklai. Atvirksčiai — ją skaldo, kai kada net aštriais sroviškumo kirviais. Yra atvejų, kai geriau tykla, negu atviras žodis. Santūri, pozityvi savikritika — ne skaldymui ir jėgų silpninimui. Tuo pasirūpina okupuotos Lietuvos specialistai. Mūsų atviras žodis — dalykų peržiūrėjimui, naujų kelių jėškojimui, vienybės stiprinimui, neaiškumų šalinimui. Mūsų spauda, tik tokia linkme eidama, gali tikėtis platesnio pritarimo.

Č.S.

“Tėviškės Žiburiai”

JAV KATALIKŲ EPISKOPATAS PRAŠO LAISVĖS IŠTREMAM VYSKUPIUI IR ĮKALINTIEMS KUNIGAMS

(Washingtonas, balandžio 7, LIC)
JAV Katalikų episkopato generalinis sekretorius M. Mažvydas biblioteka

kreipėsi į TSRS religinių reikalų tarybos pirmininką Konstantiną Kharchevą, prašydamas, kad kun. Alfonsas Svarinskas ir kun. Sigitas Tamkevičius “tuoj pat” būtų paleisti iš lagerio. Kovo 28 d. laikraštis paskelbia, kad ir vyskupo Julijono Steponavičiaus tremtis būtų atšaukta ir kad sovietų valdžia pripažintų jo teisę grįžti prie savo bažnytinių pareigų.

Laiškas iškelia kunigų kalinių bei tremiamo vyskupo bylas religinių teisių suvaržymo Sovietų Sąjungoje bendrame kontekste. Prel. Hoyeris Kharchevui išreiškia susirūpinimą dėl “tebesitęsiančio Lietuvos katalikų persekiojimo”.

Toliau jis sako, kad JAV vyskupai pozityviai vertina pažangą ginkluotės kontrolės, Vakarų-Rytų santykių bei Sovietų Sąjungos vidinės reformos srityse. Visą tai reikia vilčių, kad santykiai tarp supergalybių taps taikingesni ir daugiau pastovūs. Tačiau, anot prel. Hoyerio, “mes negalime priimti mūsų katalikų brolių bei seserų persekiojimo Sovietų Sąjungoje, ypač Lietuvoje, Latvijoje bei Ukrainoje”. Toks persekiojimas pažeidžia esmines žmogaus teises. Išvardytas įvairiose tarptautinėse sutartyse, kurias Sovietų Sąjunga yra prisiekusi vykdyti. Be to, pasak prel. Hoyerio, sovietų valdžios atsisakymas įvesti reikšmingas reformas savo nusistatymuose dėl tikinčiųjų tei-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 1.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANČESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 30,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 1.500,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cz. 80,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

sių gali pažaboti tolesnę pažangą supergalybių santykiuose.

. Prel. Hoyer tvirtina, kad kunigų Svarinsko bei Tamkevičiaus ir vyskupo Steponavičiaus išlaisvinimas būtų ženklas sovietų valdžios įsipareigojimo gerbti tarptautines sutartis, apsaugoti žmogaus teises, pravesti tikrą vidinę reformą ir pagerinti supergalybių santykius.

Laiško nuorašas pasiųstas Sovietų Sąjungos ambasadoriui Washingtone Yuri Dubininui. Tai yra antras prel. Hoyer laiškas šiais metais sovietams, išreiškiantis susirūpinimą dėl lietuvių padėties. Vasario 25 d. laiške amb. Dubininui, prel. Hoyer pareiškė "gilų susirūpinimą" dėl sovietų valdžios reakcijos į įvykius susijusius su Lietuvos nepriklausomybės šventės paminėjimu, ypatingai dėl Nijolės Sadūnaitės terorizavimo.

LIETUVOS VYSKUPŲ IR DVASIŠKIŲ DELEGACIJA ATVYKSTA Į ROMA

(Roma, Balandžio 8. LIC) Lietuvos vyskupų ir dvasiškių delegacija atvyksta į Romą balandžio 13 privalomam ad limina (prie slenkščio) pasimatymui su Popiežium Jonu Paulium II. Delegacijos sąstatą sudaro:

Arkivysk. Liudvikas Povilonis, Lietuvos Vyskupų Konferencijos pirmininkas; vysk. Antanas Vaičius, Telsių vyskupijos apaštalinis administratorius; vysk. Juozas Preikšas, Kauno arkivyskupijos apaštalinio administratoriaus augziliaras ir generalvikaras; vysk. Vincentas Sladkevičius, Kaišiadorių apaštalinis administratorius; vysk. Vladas Michelevičius, Kauno arkivyskupijos apaštalinio administratoriaus augziliaras; Prel. Algirdas Gutauskas, Vilniaus arkivyskupijos kapitulinis vikaras; Prel. Kazimieras Dulksnys, Panevėžio vyskupijos kapitulinis vikaras; Mons. Antanas Bitvinskas, Kauno arkivyskupijos kancleris; kun. dr. Pranciškus Vaičekonis, Kauno kunigų seminarijos dėstytojas.

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVIŲ PAREIŠKIMAS
DĖL ARMENIJOS

(New Yorkas, balandžio 6. LIC) Lietuvių Informacijos Centrą New Yorke pasiekė iš Lietuvos pareiškimas, kuriame lietuviai išreiškia solidarumą su armenais bei reikalauja, kad jiems būtų gražinamos tėvų ir protėvių žemės. Pateikiame pilną pareiškimo tekstą.

Pareiškimas TSRS Tarybų Prezidiumui

Nuorašas daug iškentėjusiai armenų tautai.

Tragiškomis armenų tautai dienomis, mes grupė lietuvių reiškiamo savo užuojautą ir solidarizuojamės su armenų tauta, kuri kovojo už savo tėvynės teritorijos suvienijimą. Armenų-lietuvių politiniai santykiai turi gilią šaknis praeityje. 1410 m. Žalgirio mūšio metu armenai kovojo Lietuvos kariuomenės pusėje. Beveik vienu metu armenų ir lietuvių tautos pradėjo vilkti Rusijos imperijos joms primestą jungą. Taip Armenija, taip ir Lietuva, 1918 m. atstatė savo valstybingumą. Beveik tuo pačiu metu Armenija ir Lietuva tapo Tautų Sąjungos nariais. Viename periode Lietuvos likimas buvo... palankesnis, nors trečdajį Lietuvos buvo užgrobę lenkai, tačiau Lietuvai pavyko 22 metus išsaugoti savo nepriklausomybę tuo metu, kai Rusija ir Turkija tarpusavyje pasidalino visą Armeniją. 1940 m. likimas vėl suvedė mūsų tautas. Stalinas naikino taip armenų, taip ir lietuvių tautas — mūsų etnografines teritorijas didele dalimi išdalino Armenijos ir Lietuvos kaimynams. Turint visa tai mintyje, mes lietuviai labai gerai suprantame armenų tautos skausmą ir liūdesį, ir kartu su armenų tauta reikalaujame, kad TSRS Aukščiausia Taryba griežtai prisilaikytų savosios Konstitucijos nuostatų ir Armenijai gražintų jos tėvų ir protėvių žemes. Taip pat mes

reikalaujame, kad TSRS vyriausybė gerbtų jos pačios ratifikuotus tarptautinius faktus liečiančius žmogaus teises ir nedelsiant išlaisvintų už savo nuomonės pareiškimą neteisėtai sukmtą aktyvų Armenijos patriotą Paruirą Airikyaniną ir kitus du žmogaus teisių gynėjus.

Pasirašo:

kun. A. Šeškevičius, Mečislovas Jurevičius, Bronė Valaitytė, Liudas Simutis, Janina Juškaitė, Juozas Kazalupskas, kun. Vytautas Prajara, Alfonsas Bumbulis, Robertas Grigas, Povilas Pečeliūnas, Algimantas Vaišnora (Iš viso 26 parašai. Kiti parašai neįskaitomi)

(LIC)

(New Yorkas, 1988 vasario 10) Lietuvių Informacijos Centras praneša, kad Vakarų pasiekė iš Lietuvos atviras laiškas Gorbačioviui dėl Vasario 16-tosios. Laiške prašoma, kad nebūtų trukdoma Vasario 16-tosios dieną padėti gėles prie lietuviams ypatingos reikšmės turinčių paminklų ir kad Gorbačiovas sudraustų dalyvių terorizavimą. Kai šio laiško originalą š.m. sausio 8 konfiskavo Vilniuje pas Petrą Cidziką, buvo apie 125 parašų. Dabar yra pasirašę apie 200. Pirmieji, kurie pasirašė, yra pakartotinai kviečiami tardymams. Jų tarpe: Antanas Terleckas, Vytautas Bogušis, Robertas Grigas, Jadvyga Bieliauskienė, Povilas Pečeliūnas, Liudas Simutis, Laima Truskauskaitė, Vaclovas Ralys, ir kt. Pas kun. Kastyti Krikščiukaitį buvo net atvažiuavę į namus. Petriui Cidzikiui pasakė, kad turi pakankamai medžiagos jį pasodinti. Daugumas iš kviečiamųjų nenuėjo pas KGB ir, turimomis žiniomis, nė vienas savo parašo neatšaukė. Laiškas buvo oficialiai įteiktas Gorbačiovo įstaigoje Maskvoje. Pateikiame laiško pilną tekstą.

ESTUS PAKEIČIA RUSAI

Kaip praneša spaudos agentūros, Estijoje vis smarkiau jaučiamas nepasitenkinimas rusų antplūdžiu. Estai yra didžiai susirūpinę, kad rusai imigrantai dabar jau sudaro apie 39-nis procentus visų kraštų gyventojų. Užsienio korespondentai rašo, kad estai neslepia neapykantos rusams ateiviams, kurie atvyksta į kraštą vien tik siekdami pasinaudoti geresniu ekonominiu gyvenimu, kuris yra sukurtas estų pastangų dėka. Estai yra nepatenkinti taip pat ir tuo, kad rusai ateiviai nesistengia net pramokti estų kalbos.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

GRAŽULIUI PRIMETĖ DAR VIENA KALTINIMĄ VILNIUJE

(New Yorkas, balandžio 6, LIC) Lietuvių Informacijos Centro žiniomis, Petrą Gražulį apkaltino kalinio taisyklės pažeidimu. Vilniaus Lukiškių kalėjimo vyresnybė primetė, kad jis vasario 8 d. pasimatymo metu kalbėjo "ko negalima kalbėti", būtent apie jo primušimo aplinkybes teisme.

Vasario 2 d. įvykusiame Gražulio teisme, nuteistasis po teismo nuosprendžio paskelbė bado streiką už Lietuvos tautinį ir dvasinį atgimimą. Jam kalbant, jį puolė civilis asmuo ir du milicininkai, kurie 70 teismo stebėtojų akivaizdoje jam užgniauzė burną, jį žiauriai primušė ir iš teismo salės išvilko.

Vasario 8 d. įvykusiame pasimatyme su keliais šeimos nariais (Gražulio šeimoj yra 15 vaikų; du broliai yra kunigai), Gražulis nusiskundė, kad teismo salėje jo veidą griebias čekistas ką nors purkštelėjo jam į burną ir suparalizavo liežuvį.

Jį Lukiškėse belankantieji šeimos nariai tuoj pastebėjo, kad viena jo veido pusė ir akis buvo paraudonavus. Gražulis spėjo, kad tai buvo nuo paleistų chemikalų, kai jie šią temą palietė, kalėjimo sargas pasimatymą nutraukė.

Po poros dienų, Lukiškių kooperatyvinės dalies viršininkas kalėjimo papulk. Adomaitis pakvietė Gražulį pokalbiui, kurio metu pripažino, kad Gražulio pokalbis su svečiais buvo užrašytas ir teigė, kad Gražulis prasižengė kalinio taisyklėm kalbėdamas apie teismo incidentą. Gražuliui užklausus ko galima ir ko negalima per pasimatymą kalbėti, papulkininkas j klausimą neatsakė. Gražuliui buvo duota suprasti, kad jam grėsia mirtis jei jis nepasirašys po paruoštu ir jam pakištu pareiškimu. Gražulis nepasirašė.

Paskutiniomis žiniomis, Gražulis jau yra pervežtas į Pravieniškių lagerį, kur jam skirta atlikti 10 mėnesių bausmę už atsisakymą vykdyti karinius apmokymus okupacinėj sovietų kariuomenėj.

(LIC)

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

PAŽANGA – ŽMOGAUS KŪRYBA

Beždžionės yra išmokomos tarti keletą paprasčiausių žodžių. Tačiau jos vartoja tuos žodžius grynai mechanškai, be jokio jų reikšmės supratimo, vartodamos juos visai ne ten, kur reikėtų. Lygiai bandyta beždžionės mokyti nebylių sistemos: ženklais reikšti savo mintis. Tų ženklų judesių jos išmoksta, tačiau juos naudoja dažnai ne ten, kur reikia, nes nesupranta jų reikšmės. Bandyta beždžionę auginti kartu su kūdikiu. Kai kūdikis pradeda tarti pirmuosius žodžius, beždžionė lieka nebyle. Tačiau ji pralenkia kūdikį savo instinktu, kai kūdikis tik palaipsniui vystosi, mokosi kalbos. Gyvulys niekieno nemokomas atlieka jo prigimčiai reikalingus ir atitinkamus veiksmus tuoj pat nuo savo atsiradimo, kai žmogui reikia prie jų priėti per tam tikrus laipsnius drauge su proto pažanga.

Fizinio požiūriu tiek žmogus, tiek beždžionė turi beveik tas pačias savybes: smegenis, rankas, balsą. Tačiau skirtumas tas, kad žmogus turi sąmonę, jog jis turi tas savybes, o gyvulys ne. Žmogus sąmoningai naudoja savo smegenis, rankas, balsą. Iš smegenų jis išgauna sąvokas, balsą naudoja kalbai, rankas – protingam ir kūtybingam darbui. Beždžionės to nepajėgia padaryti.

Dėl žmogaus smegenų, šių laikų mokslininkai yra padarę tokią išvadą: Fizinės smegenų savybės priklauso nuo to, kaip jos yra naudojamos. Individo smegenų ląstelių skaičius yra toks, kad, jei žmogus jas pilnai naudoja, tai būtų pats didžiausias žmonių genijus. Tas pats individas, jei kantriai sukaupia žinias ir praktiškus patyrimus per ilgą metų eilę, jis yra aukštesnis už tą, kuris, ir turėdamas gyvą prigimtą inteligenciją, nestudijuoja, nesimoko. Kai kurie žymūs istorijoje asmenys turėjo tik vidutinį intelektualinį pajėgumą, tačiau savo charakterio jėga ir darbštumu bei ištverme yra pralenkę protiškai gabiuosius.

Rimti mokslininkai pripažįsta, jog žmogus dėl savo dvasinės sielos nega-

li atsirasti evoliucijos būdu iš gyvulių pasaulio, nes gyvulių pasaulyje nėra jokio ženklo sąsajos, laisvo apsisprendimo, laisvo pasirinkimo, logiško protavimo, kalbos, mokslo kultūros, moralės ir religijos apraiškų. Žmogaus savybės yra ne jo biologinėje evoliucijoje, bet dvasinėje prigimtyje. Todėl žmogus yra ne išsivystęs gyvulys, o tik įkūnyta dvasinė siela.

Dar yra ir kitas skirtumas tarp gyvulio ir žmogaus. Atsiradęs gyvulys jau yra paruoštas savo egzistencijai, kai tuo tarpu gimęs kūdikis dar yra nepajėgus egzistuoti, jis dar turi dvasia augti žmogiškoje aplinkoje. Net ir fiziškai yra reikalingas ilgokų metų globos ir pagalbos, kad būtų pilnutinis žmogus.

Kada kalbama apie primityvius, laukinius žmones, kurių gyvenimas toli nepanašus į mūsų, reikia pastebėti, kad ir tuo atveju, kai tie primityvūs pradėjo gamintis įrankius, mokėjo sukurti ugnį, panaudoti savo reikalams gyvulius, nors fiziniai buvo ne tokie, kaip šių laikų žmogus, jie jau buvo tikri žmonės, nes jų veiksmuose jau pasireiškė proto jėga ir dvasinis pradai. Laikui bėgant, vis pažangesnę civilizaciją ir kultūrą sukūrė ne kas kitas, kaip žmogus savo dvasinėmis jėgomis. Kultūra ir civilizacija nepadarė jokios pažangos be žmogaus veikimo. O kūriama kultūra ir civilizacija turėjo įtakos ir žmonių kartoms. Šia prasme galima kalbėti apie žmonijos, taigi ir žmogaus pažangą, perėjimą iš laukinio į kultūringą žmogų, koks jis yra šiandien.

J. V.

Dra. HELGA HERING

MĖDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

COMERCIAL SUEZKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manalás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

APIE GELEŽINĮ VILKĄ

Į filmų pasaulį, kaip ir visas kitas amerikietiško gyvenimo sritis, lietuviškasis jaunimas bando prasimušti ir įsitvirtinti. Jeigu vienoj ar kitoj srity yra lengviau pasiekti norimo rezultato, tai meno — teatro, filmo ar televizijos — pasaulyje yra sunkiausia surasti sau vietą dėl perdidelės kompeticijos. Tą tvirtina ir ankstesnės išėivijos gyvenimo faktai, nes labai nedaugeliui pavyko rasti "Tą šiltą vietelę", o jei ir pavyko tai trumpam ir į aukštesnes viršūnes nebuvo lemta. Išimtimi gali būti Ann Jillian — Nansédaitė Jūratė.

Dabar tokį prasiveržimo šuolį bando padaryti nuo 1979 plačiau besireiškiantis lietuviškoje ir skautiškoje veikloje bei meniško talento turintis Antanas Kulbis su savo filmu "Legenda apie geležinį vilką".

Tas filmas bus ir jo tezinė — magistro laipsniui gauti — Bostono universiteto atskaitomybė, kur jisai studijuoja kinematografijos meną (Film Production).

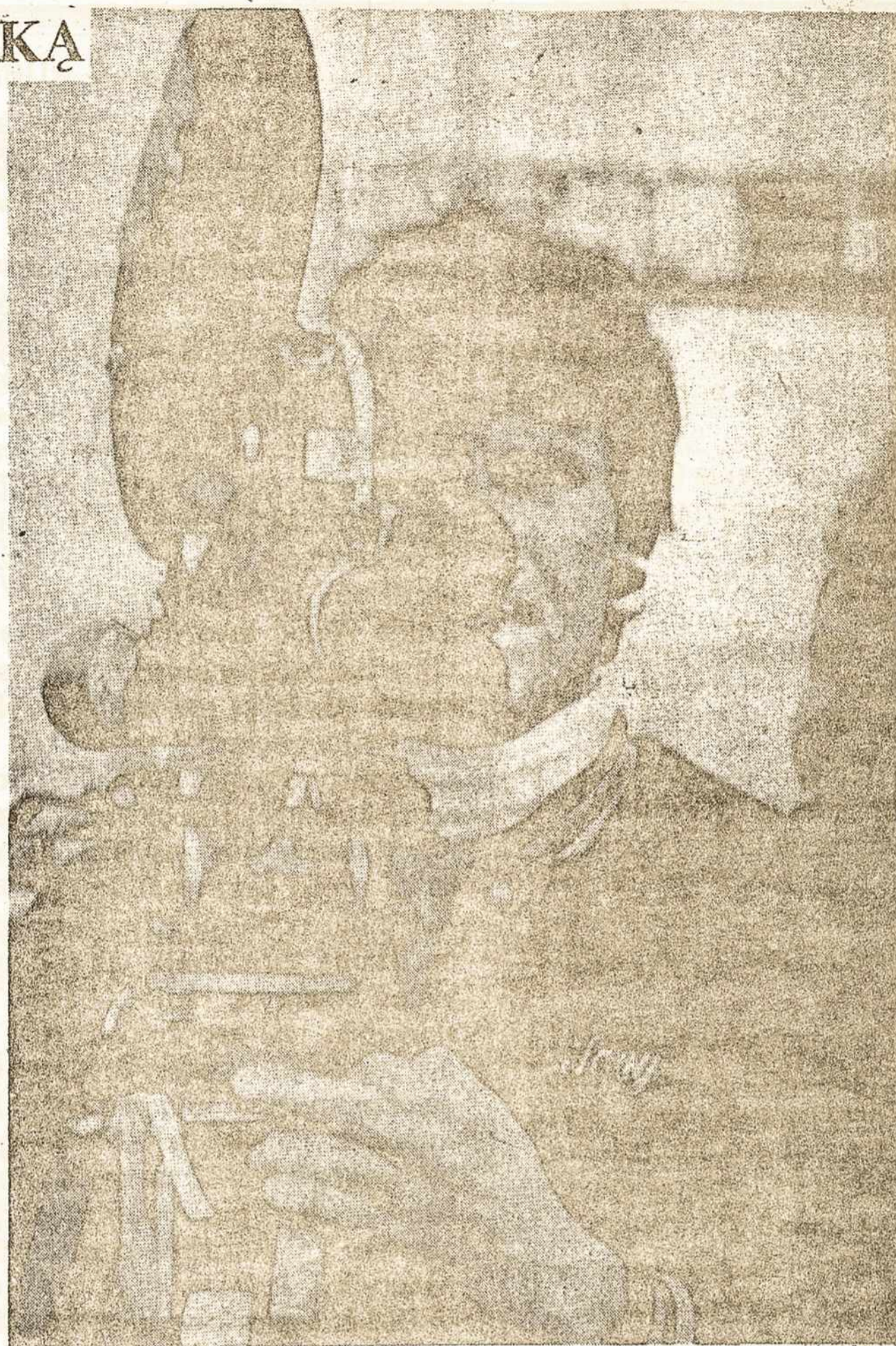
Maloniai skamba filmo pavadinimas, iš lietuviško taško žiūrint, kad jaunosios kartos atstovas pasirinko mums žinomą kunigaikščio Gedimino Vilniaus įkūrimo legendą ir tokiu būdu prakalbės ne tik mums, bet ir amerikiečiams — profesorai, studentams, o gal net ir gausnei auditorijai.

Lygiai smagu buvo žiūrėti ir Kęstučio Nako parašytą ir režisuotą "When Lithuania Ruled the World" farsinį, puikiai ir išmaningai padarytą spektaklį, "išsilaukusį" Off-off Broadway visą lapkričio mėnesį — kiekvieno pirmadienio vakarais.

Tiek Antano Kulbio, tiek Kęstučio Nako pagrindiniai tikslai buvo ir yra duoti progos amerikiečių publikai pažinti Lietuvą ir ypatingai lietuviško jaunimo tarpe sukelti susidomėjimą ir pasididžiavimą lietuviškomis "šaknimis", lietuviška kilme.

Jokie aplinkraščiai, biuleteniai ir pralbos tiek nepaveiks to jaunimo, kaip vaizdinis, sceninis priėjimas prie jaunimo per dabar lengvai pasiekiamas ir įmantrias komunikacijos priemones.

Antanas Kulbis su savais fotografi-

Antanas Kulbis ruošia filmą "Legenda apie geležinį vilką". Šiomet jis baiga filmavimo studijas magistro laipsniu.

niais sugebėjimais parodė vaizdajuostę "Partizanas" per Baisiojo Birželio minėjimą Bostone 1985, o 1987 émé plačiau reikštis mūsų visuomenei: rodė "Partizanas" per birželinio išvežimo minėjimą Brockton, MA, dalyvavo Akademikų Skautų Sąjungos studijų dienos ir moksleivių ateitininkų stovykloje Dainavoje, skaidrių montażą rodė per poezijos spektaklį Bostone, apie "Geležinio Vilko" filmą apibūdinimą darė Bostone. Greenport, L.I., Chicagoje ir kitur.

Jo darbo rezultatas bus demonstruojamas ne tik Amerikos lietuvių kolonijose ar šeštadieninėse mokyklose, bet pa-

matoma rodyti įvairiuose filmų festivaliuose: Student Academy Competition, New York Filmmaker's Expo ir Chicago Film Festival.

Filmavimas vyko ir vyks Neringos sto vyplavietėje dalyvaujant nemažam skaičiui jaunimo ir kol kas dar nėra žinoma kada filmas bus baigtas. Prie užbaigimo darbo yra būtina ir reikalinga lietuviškosios visuomenės finansinė parama, nes tai daroma minimalinio biudžeto ribose, kuris ir taip "plonas".

Apie Antano Kulbio sėkmę rašė poetas — dramaturgas Stasys Santvaras, matęs jo darbų renginius Bostone. Rašo: "So. Bostono Lietuvių piliečių d-jos III a. salė buvo sklidina, ne visi svečiai

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro

São Paulo — Capital

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações: tel. 273-0338

prie statų sutilpo. Jaunųjų lietuvių buvo atvykusių iš Clevelando, Chicagos, New Yorko ir artimesnių apylinkių, žinoma, daugumą sudarė vietiniai. Šias eilutes ransončiam, iki šiol neteko matyti tokio masaus pulko lietuviškojo jaunimo vietoj krūvoj – šį kartą jų čia buvo daugiau negu trys šimtai. Tai rodo, koks populiarus yra Antanas Kulbis mūsų jaunimo „betose“ (Dirva Nr. 15 – 1987).

Toks vyresniosios kartos – menininkų – atsiliepimas apie filmo kūrėjo baigiamus ir kartu mokslinio laipsnio įsigimimo darbus turėtų rasti tinkamą mūsų visuomenės reakciją ir kaip St. Santvaras raigoje „bus reikalinga lietuviškosios visuomenės, o gal ir mūsų fondų parama“ (Ibidem).

Filmas angliškai vadinsis „Iron Wolf“ – bus 16mm. spalvotas, trunkantis 30 minučių. Filmui paremti aukas galima gauti Lithuanian American Community of USA, Inc. vardu c/o. Kazys Bacanskis, 125A Wilmington Ave. Dorchester, MA 02124 čekio kampelyje pažymint Iron Wolf Fund. Aukas galima nurašyti nuo Valst. Mokesčių ir bet kokio dydžio auka tikrai reikalinga ir su dėkingumu bus tinkamai atžymėta.

Norint gauti daugiau informacijų rašykite: Antanas Kulbis 100 Brainerd Rd. No. 7 Allston, MA 02134.

Investuokime į jaunimą ne prakalbam, pamokslais ar pamokymais, bet konkrečiai – padėkime finansiškai – o jei jų „stockai“ kris – ką padarysi – bent gera intencija buvo. O kaip šiuo atveju, ar iš Kultūros ir Švietimo fondų bet jokios paramos šiam darbui galima tikėtis? (žv)

“Darbininkas”

AUSTRALIJA

Australija buvusi Anglijos kolonija, kurios pradžia laikytina 1786 m., kada Londone buvo priimtas įsakymas įkurti tremtinių-kalinių stovyklą vakariniame pakraštyje, kur šiandien randasi Sydnejaus miestas. Pirmasis gubernatorius Arthur Phillip buvo paskirtas 1787 m.

Senieji tamsiaodžiai australai čia beveik sunaikinti. Jų vietoje susiformavo ar tebesiformuoja baltųjų ateivių Australijos nacija. Angliškas nacionalistinis nusiteikimas, visiška ūkinė D. Britanijai priklausomybė išliko ir po 1901 m., su-

JAV atstovai ir dalyviai PLJK stovykloje Adelaidėje Australijoje.

teikus kraštui savivaldą ir savišką konstituciją.

Po II-jo Pasaulinio karo Australijos politikai susirūpino padidinti gyventojų skaičių. Mažai apgyvendinta Australija puiki vilionė Azijos ir Pacifiko tautoms čia įsibrauti. Nulėmė ir ūkis, nes valdžia norėjo padidinti darbo rankų skaičių ir greita žaliavų gamybos eksportui reikėjo išugdyti ir pramonę. Šio plano pradininkas pirmasis ministras Arthur Calwell australų nuotaiką teisingai suprato. Ir taip jis 1947 m. nvyko imigrantų ieškoti į Angliją. Ten jokio didesnio entuziazmo nerado nes patiems britams reikėjo daug žmonių.

Ir štai gera proga pokario Australijos vyriausybei. Užtiko jis tada Vokietijoje išvietintųjų žmonių stovyklas, kur daugelis buvo iš Baltijos pajūrio kraštų – Lietuvos, Latvijos ir Estijos. Taip gimė pokario vyriausybei trys imigracijos schemas: britams iš Anglijos; žydams iš Europos, iškviečiamiems čia esančių giminių bei draugų; išvietintiems Vokietijos stovyklų žmonėms, pasirašantiems dviejų metų darbo sutartį.

Naujieji Europos kontinento imigrantai pradžioje buvo vadinami tiesiog „Balts“ vardu. Juk kiek seneliai čia išsakiniję angiosaksiškos ir airiškos kilmės gyventojai, baltosios Australijos nacijos pradininkai, naujuosius Europos kontinento imigrantus sutiko atsargiai, atstumiančiai. Tiesa, oficialios iš viršūnių ky-

lančios diskriminacijos naujieji ateiviai nepatyrė ir nepatiria.

Daug kas pakito per pastaruosius dešimtmečius. Daug palankiau imta žiūrėti į imigrantus. Nėra diskriminacijos nei universitetuose, nei administracijoje, tarp profesionalų bei amatininkų. Daug pačiau imta žiūrėti ir į kitų kalbų mokymąsi.

Kodėl Australija pasuko daugiatauti- niu keliu? Greičiausiai bus turėjęs įtakos pagyvėjęs tarptautinis susisiekimas, ryškiau suvokta priklausomybės žemės rutulio bendrijai. Suprasta, kad be anglų ir kitos tautos turi savo literatūrą, istoriją, filosofiją.

Vyturys

LINKSMIAU

Vertas dėmesio patarimas

Bedarbei panaikinti vienas šios srities specas štai ką pataria: reikia visus vyrus perkelti į vieną žemyną, visas moteris – į kitą. Abiejų šeimynų gyventojai tuojau šoktų į darbą: statyti laivus.

Pulkininkas virtuvėje

- Ar turite kas kokių nusiskundimų?
- Paragaukite, pone pulkininke, – taria kareivis.
- Hm... visai nebloga sriuba.
- O mūsų virėjas sako, jog tai kava, pone pulkininke.

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA L T D A.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana Tel. 290-4899

ADILSON PUODŽIUNAS

ADVOGADO

INVENTARIOS, CAUSAS CIVEIS
CRIMINAIS, TRABALHISTAS

RUA RUI BARBOSA Nº 161
S. CAETANO DO SUL – SP
CEP. 09530 FONE:441-6790

SPORTINIS GYVENIMAS

Tikiu, kad pasaulines dailiojo čiuožimo pirmenybes (bent ištraukas) parodė Anglijos televizija, tad plačiau jas nagrinėti nėra prasmės.

Bet „senojo žemyno“ įspūdziais tikrai reikėtų pasidalinti su salos gyventojais, duodant televizijos komentatorių trumpus pasikalbėjimus su laimėtojų.

Iš anksto pasakysiu, kad Europa laukė Budapešte Debi Tomas atsigriebimo už praleimą Kalgario žiemos olimpiadoje. Deja, jau prieš pačias pirmenybes spaudos psl. pasirodė žinutės, kad amerikietės nuotaika yra labai bloga ir jeigu ji galėtų — tuoj pat grįžtų į namus! Na, su tokia sportinės kovos dvasia, toli nenuvažiuos! Tiesa, po privalomo, trumpo čiuožimo, pirmavo kalifornietė, tačiau kovo mėn. 26 d. pagrindiniame pasirodyme Debi Tomas neatlaikė varžybų įtampas ir turėjo kapituluoti prieš „gražuolę“ vokiečių K. Vitt ir kanadietę L. Manley. Nukrito ir amerikietės „akcijos“, kadangi po olimpiadų žaidynių jai buvo siūlomas 40 tūkst. dol. savaitinis atlyginimas už pasirodymus ledo programose, o jau po pasaulinių pirmenybių — tik 10 tūkst. dol.

Rytų Vokietijos komunistų partijos narė K. Vitt spindėjo iš džiaugsmo, nors jos atlikta programa, technišku atžvilgiu, buvo žymiai silpnesnė už Kalgario. Vakarų Vokietijos komentatorius uždavė vokiečiai labai daug klausimų, į kuriuos rytų bloko atstovė saksiska tarme (taip tvirtino mano žmona) mielai atsakė. Štai keli atsakymai: po gastrolių Europoje ji pačiuoži nepakabins „ant virvės“, kadangi tai dalis jos gyvenimo; jokių sutarčių dar nepasirašė pasirodymams ledo programose (kalbama, kad amerikiečiai siūlo milijonines sumas), numato ir toliau lankyti meno studiją; šeimos gyvenimas — ateities klausimas, dar negalvoja eiti trenerės pareigas.

Kanadietė L. Manley kaip ir Kalgaryje taip ir Budapešte užėmė antrą vietą. Ji pereina į filmų meną, paskiriant legenderinės norvegės Sonjos Henjės vaidmenį.

Nevienodos nuomonės buvo komentatoriai apie amerikietį Brianą Boitano ir slovakų kilmės kanadietį Brianą Orseną. Vieno teigimu — Boitano, gavęs amerikietiškos bendrovės sutartį, tuo tarpu kitas komentatorius tvirtino priešingai, tačiau abu patvirtindami, kad kanadietis grįš prie savo įsteigtų restoranų. Visi jie pasitraukia iš aktyvaus sportinio gyvenimo, tad platus ir laisvas kelias lieka ukrainiečiui iš Odesso Petrenkai (jis buvo vadinamas rusu) bei Vakarų Vokietijos atstovei moterų pusėje C. Leistner, stipriai ant kulnų lipant amerikietei J. Trenary ir tik 1,45 m. aukščio japonai M. Ido. Sovietų moterys silpnos.

Europos stalo teniso pirmenybės Paryžiuje, galima sakyti baigėsi SS-gos laimėjimu. Moterų pusėje Maskvos atstovės laimėjo komandinio meisterio vardą, F. Bulatova buvo pirma vienetuose, o žaidama dvejetą su E. Kotor — laimėjo sidabrą.

Vyrų pusėje aukso medalis įteiktas švedui M. Apelgren, kuris baigmėje įveikė Mazunovą 3:1, o rusė laimėjo prieš rumunę 3:2.

Iš Lietuvos gyvenimo. Didžiausias Sov. Sąjungos sporto laikraštis (ir kartu oficiozas) „Sovieckij Sport“ surengė geriausio Sov. Sąjungos krepšinininko rinkimus. Kaip praneša vilniškis „Sportas“ rinkimuose dalyvavo 71 asmuo, tarp kurių 44 krepšinio apžvalgininkai, atstovaujantys 20 spaudos leidinių, TASSui, radijui ir televizijai, 15 trenerių ir 12 sportininkų. Savo anketose jie paminėjo 19 krepšinininkų iš 9 komandų — šešis iš Maskvos CASK klubo, keturis iš Kauno „Žalgirio“, po du iš „Strojtelio“ ir Rygos „VEF“, po vieną ir „Šachtioro“, Tbilisio „Dinamo“, Vilniaus „Statybos“, Talino Kalevo, Alma Atos. Už pirmą vietą anketoje sportininkas gavo tris taškus, už antrą — du ir trečią — vieną tšk.

Mūsų sostinės žaidėjas šarūnas Marčiulionis surinko 135 tšk. (33 pirmos vietos, 16 antrų ir 4 trečios), CASK narys A. Volkovas 134 tšk. ir kijevietis Belostenas — 37 tšk. Ketvirtoje vietoje — kairnietis V. Chomičius, penktas — R. Kurtinaitis, septintas latvis Migliniekas. Iš pabaltiečių dar minimi estas T. Sokaš, latviai G. Vėtra ir V. Valteris ir po 2 tšk. surinkę lietuviai S. Jovaišas ir G. Einikis.

Toliau tęsiamos moterų krepšinio pirmenybės. Visoms komandoms sužaidus po 27 rungtynes Vilniaus Kibirkštis surinko 12 tšk. ir pirmenybių lentelėje uži-

P R A N E Š A M A

**KAD, PAKEITUS VILA ZELINA PAVADINIMĄ, PARQUE LITU-
ĀNIA, VISIŠKAI NEREIKĖS KEIS-
TI NEJUDOMOJO TURTO NUOSA-
VYBĖS DOKUMENTŲ (ESCRITURAS
DOS IMÓVEIS ANTIGOS).**

ma šešta vietą.

Idomius statistinius davinius ir laimėtus medalius olimpiadoje davė S. Vaintraubas (16-tos „lietuviškos“ divizijos korespondentas? — K.B.). Pasirodo, kad nuo 1952 m. iki šiemetinės Kalgario olimpiados, Lietuva laimėjo 15 aukso, 16 sidabro ir 14 bronzos medalių — viso 45! Suprantama, visi jie nuėjo į Maskvos aruodą. O kiek dar medalių nuskyne ukrainiečiai, gruzinai, gudai, karachai, moldavai ir kt. pavergtos tautos?.. Komentariai nereikalingi.

K.B.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

**UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDA
LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR**

**UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDA
LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR
KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠKĄ KNY-
GASTOVI IR DULKA KIOSKŲ LENTYNO-
SE, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRKS**

**KULTŪRINIS KAZI-
MIERINIS FONDAS**

1985 metų rugpiūčio 25 dieną São Paule įsisteigė **KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO**. Fondui pradžią sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas — Cr.1.000.000.

Fondo tikslas — KKF-das turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, bendrai, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas — KKF-do kapitalą sudaro laisvas tautiečių bei kitataučių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbis galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas — KKF-dą globoja, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija — Jei užsibaigtų ir pranyktų numatytieji tikslai čia, Brazilijoje, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiom organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KK FONDA.

**CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.**

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

MŪSŲ MIRUSIEJI

PRANAS GERVETAUSKAS

(Francisco Gervetovski)

gigai mirė Hospital Vila Prudente li-
minėj šių metų balandžio 13 dieną.

Velionis buvo gimęs Sanpaulė 1931
 metais vasario 26 dieną. Gyveno V. Ze-
 noj. Vedė Albiną Buzaitę ir išaugino
 ūnų Francisco bei dukrą Inės ištekėju-
 ją už Ido M. Klieger.

Pranas Gervetauskas ištarnavo kari-
 nėje policijoje 33 metus ir išėjo pensi-
 on antro puskarininko(2° tenente) lai-
 psniu.

Buvo pašarvotas šv. Juozapo parapi-
 jos šermeninėj. Prel Pijus Ragažinskas,
 šeima ie draugai jį palydėjo į paskutinio
 poilsio buveinę Quarta Parada kapinė-
 se.

7-tos dienos mišios buvo balandžio
 19 dieną, 19 val. šv. Juozapo parapijos
 bažnyčioje, Lietuvos Parke.

Staigi Prano Gervetausko mirtis pal-
 ko dideliame liūdesyje žmoną Albiną,
 sūsų Francisco, dukrą Inės su žentu
 Ido ir anūkais Henrique bei Erica, sese-
 rį Adele, brolių Stasy su šeimom.

Ištikimai tarnavęs Dievui it Tėvynei
 tegauna Tėvynės pagarbą ir Dievo amži-
 ną džiaugsmą.

Halina MOŠINSKIENĖ

SAULĖTAI ŠYPSENAI UŽGĖSUS

Širdyje liko sutemos, kai spaudoje
 pamažiau KONSTANCIJOS RUTKAUS-
 KIENĖS blyškų atvaizdą ir trumpą ne-
 krologo žinutę. O jiniai buvo tokia švie-

si ir jauki lietuvė mano pažintyje, kai
 pas ją ateidavau kokią naują suknelę pa-
 sisiūdinti.

Susipažinome, kai dar gyvenau neto-
 li tos rua Ciclames, V. Zelinos — dabar-
 tinio Parque Lituânia. Menu, jos vyras
 J. Rutkauskas buvo mano "gerbėjas",
 kai dar anais metais praeityje turėjome
 drauge bendradarbį Aleksą Vinkšnaitį
 "Lietuviškos Radio valandėlėse.

Konstancija tada dar dalyvaudavo
 chore, Moterų K. Dr-joje, ji visada būda-
 vo tokia mandagi, tokia kukli ir tokia
 šilta savo šypsena. Ir mudvi rasdavome
 kuo pasidalinti — nuoširdumu kasdieny-
 bės. O ko gi pasiilgstame šiandieną? —
 Atvirumo, pasitikėjimo viens kitu, nuo-
 širdumo šypsenos susitikus.

Ir štai — rodos dar neseniai (o gal
 prieš porą metų?) susitikau Konstanci-
 ją V. Zelinos bažnyčios šventoriuje, dar
 kalbėjome, dar vėliau kažkur salėje vėl
 prabėgomis... — dar mačiau ją chore gie-
 dančią...

Ir — nebėra. Užgėso, išnyko... niekas
 nepranešė man, negavau atsisveikinti pa-
 šarvotą.

Bet skiriu jai, kaip bendro likimo
 draugės — Vinco Nagio:

Malonus a. a. Konstancijos prisiminimas nuotraukoje iš Čikagos su Ona Kuliešiene
 ir kunigu Petru Rukšiu

Nuotr. V. Kuliešius

"KELIONĖS GALAS"

*Mes nueisim kaip saulė į vakarus
 Be vilties kada nors patekėt.
 Kaip sugrižt iš tenai nieks nepataria —
 Ir sugrižt iš tenais nereikės.*

*Mūsų galvos pabals kaip obelys
 Ir palinks jos kaip gluosnio šaka,
 Ir širdis bus pavargus be poilsio,
 Ir nusvirs ant krūtinės ranka.*

*Mintyse pralinguos šis gyvenimas,
 Kaip senelis raukšlėta kakta,
 Bet toks lengvas lyg žarijų rūsenimas
 Lyg ugnis paskutinė karšta —*

*Jis sudegins tada visą praeitį
 Ir šydu pelenų ją uždengs —
 Kai nueisim kaip saulė į vakarus,
 Nusvyruosim kaip lapai rudens.*

Šitą eilėrašį aš turiu kaip labai bran-
 gy atminimą, vienos artimiausių netekus
 ir jį kartoju tik tiems, kurie niekada neį-
 skaudino mano širdies, drauge su maldos
 žodžiais: "Amžiną atilsį duok Viešpatie
 Konstancijai ir Amžinoji Šviesa tegul
 jai šviečia...

Su gilia užuojauta giminėms ir arti-
 miesiems.

EXCURSÕES "VILNIUS 88"

CETEMAR e LUFTHANSA APRESENTAM 2 EXCURSÕES

para este ano:

saidas 13 de junho e 11 de julho

ROTEIRO: Finlândia, Estonia, Letonia e Lituania(2 semanas).
 mais Leningrado e Moscou

INFORMAÇÕES: CETEMAR — rua 7 de Abril, 342 — 9° and.

Tel. 258-5955 com Dr. Vignola ou

tel. 241-2831 com Aleksandras Boguslauskas

MŪSŲ ŽINIOS

LIET. MOKYKLA

Lietuviškos pamokos Parque Lituaniana Jaunimo Namuose veikia šia tvarka:

Pirmadieniais 19–21 val. vakarinis lietuvių kalbos kursas, kurį veda mokytoja Liucija Jodelytė-Butrimavičienė.

Šeštadieniais 10–11:30 val. moksleivių grupė, su kuria dirba mokytoja Maristela Žutautaitė.

Sekmadieniais 15–16 val. pradeda darbą žaidimų grupė (vaikai nuo 4 iki 8 m. amžiaus). Čia dirbti yra pasiryžusios 3 mokytojos: Marytė Aleknavičiūtė, Ana Paula Tatarūnaitė ir Irena Martinaitytė. Laikas atrodo patogus ir toliau gyvenantiems.

Prašome šią informaciją pranešti tiems, kurie nori, kad jų vaikai ar anūakai pramokytų lietuvių kalbos, dainų, šokių ir žaidimų.

Brazilijos Liet. Bendruomenė

ŠIRDIS STREIKUOJA

Prieš porą savaitių prel. Pijus Ragažinskas turėjo problemų su širdimi ir atsidūrė S. Cristovão ligoninėje. Atrodo, kad mūsų išgastis buvo didesnis negu paties ligonio, kuris visai nesijaudino ir tik galvojo kuo greičiau grįžti namo.

Praeitą antradienį kun. Pranas Gavėnas taip pat turėjo būti paguldytas toje pačioje ligoninėje dėl širdies nereguliaraus plakimo. Tikimės, kad poilsis ir ramybė sutvarkys ir sudrausmės širdies plakimą, taip padės greit sugrįžti į mūsų tarpą.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ, LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištręsti čekį, Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

DR. JONAS RAČKAUSKAS

Mielam ML-vos skaitytojui bei rėmėjui širdingas
ačiū už paramą ir bendradarbiavimą.

ML redakcija ir administracija

SVARBU APRAŠYTI

Kiekvienas iš mūsų turi įdomių atsiminimų. Atsiminimai ne tik reikšmingi istorijai, bet įdomūs ir skaitytojams. Nenusineškime jų į kapus, nes tai nusidėjimas prieš mūsų istoriją. Rašykime visi – ir daugiau, ir mažiau raštingi.

Atsiminimų pasakojimas bei aprašymas nereikalauja didelio mokslo. Net mažai raštingas žmogus gali įdomiausiai juos parašyti. Vieni sugeba gražiai juos papasakoti arba aprašyti, kiti tai nesugeba – nesvarbu.

Taigi kas turime kokių atsiminimų iš Nepriklausomybės kovų – rašykime. Jei anuomet nebūtų atsiradę pasiryžėlių aukoti savo gyvybes už tautos laisvę, tai ir nepriklausoma Lietuva nebūtų atstatyta, nes iš visų pusių tykojo priešai.

Ypač nemaža atsiminimų duoda kariai arba šiaip svarbesnieji įvykiai. Kur mūsų nebūta – prievarta paimtų į rusų, lenkų ir vokiečių kariuomenių dalinius. Ten patyrę įdomių išgyvenimų. Svarbu juos užrašyti ir pasidalinti su laikraščio skaitytojais.

"Atsiminimai itin brangūs; juos rašo ne iš kalbų apie aprašomus įvykius girdėjęs žmogus, bet pats visų aprašomų kovų dalyvis... Dėl to įgalina atsiminimų autorių atpasakojant išgyventuosius įvykius, juos pavaizduoti bemaž fotografišku tikslumu".

Svarbu yra aprašyti atsiminimus, juk tai mūsų istorinė medžiaga – neleiskime jai pražūti. Kas bus "ne taip" – redakcija pataisys.

Vyturys

KUN. SUGINTAS ir PARQUE LITUANIA

Jeigu dabar turime Lietuvos Parką, tai reikia dėkoti kun. Benediktui Sugintui. Kai jis pradėjo statyti V. Želinos bažnyčią, lietuviai pradėjo pirkti aplinkinius sklypus ir statyti savo namelius. Taip pradėjo burtis lietuvių rajonas.

Šiauo metu ar kas prisimena šios aplinkės steigėją ir lietuviškos bažnyčios statytoją? Kun. Benediktui Sugintui nepastatėme nei paminklo, nei davėm jo vardą gatvei ar aikštei, tačiau mes jį prisimename ir, kaip jis buvo ištremtas iš savo bažnyčios, taip ir dabar jį prisiminsime ištrėmimo mirties metinių progą (1972.IV.20 d.). Mišios už kunigą Benediktą Sugintą bus sekantį sekmadienį, balandžio 24 dieną, 8 val. ryto šv. Kazimiero parapijos koplyčioje. Norintys pagerbti šio kunigo nuopelnus ir prisiminti jį maldoje, yra prašomi dalyvauti šiose ypatingose mišiose.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338